

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Michala Kubánka a přísedících Marie Brůnové a Anny Frankové v hlavním líčení konaném dne 01. června 2017, **t a k t o** :

[REDACTED]
nar. [REDACTED] v [REDACTED],
trvale bytem [REDACTED],
t.č. Vazební věznice [REDACTED]

je v i n e n , ž e

v blíže nezjištěné době nejméně od počátku ledna 2012 do 20. října 2016 na více místech, zejména v tehdejší bydlišti na [REDACTED] č. [REDACTED], následně ve [REDACTED] v domě č. [REDACTED] na [REDACTED] ulici nebo na současné adrese ve [REDACTED], [REDACTED] v domě č. [REDACTED], kde žil ve společné domácnosti se svou družkou [REDACTED] a devíti nezletilými dětmi, jejichž je biologickým otcem nebo je zapsán v jejich rodném listě jako otec, kdy vykonával práva a povinnosti vyplývající z rodičovské odpovědnosti vůči všem nezletilým,

za účelem vlastního pohlavního uspokojení, opakovaně v nezjištěném počtu případů, nejméně jedenkrát až dvakrát týdně, v různých denních a večerních hodinách, v době, kdy nebyla v bytě přítomna matka, v pokoji, koupelně, v sušárně, v automobilu při cestě za nákupy, donutil nezletilou [REDACTED], nar. [REDACTED],
[REDACTED],
[REDACTED],

když k takovému jednání zneužíval její nedostatečné rozumové a duševní schopnosti vyplývající z její nezralosti, a které spočívaly v neschopnosti nezletilé správně posoudit, vyhodnotit a domyslet význam jeho chování, a současně jí neumožňovaly v této souvislosti projevit svou vůli, dát najevo nesouhlas a účinně se bránit, současně bylo podvolení nezletilé ovlivněno i přirozenou autoritou, kterou vnímala vůči obžalovanému a byla si vědoma i jeho fyzické převahy, kdy osobně byla svědkem vzájemných neshod rodičů v podobě prudkých hádek a fyzického napadání matky, obžalovaný jí přikazoval, aby nikomu neříkala, co se mezi

nimi v tajnosti odehrává, po fyzickém napadení své osoby ze strany obviněného dne 19. 10. 2016 nezletilá oznámila událost orgánu sociálně právní ochrany dětí, a to Městskému úřadu [REDACTED] a po svém umístění v Dětském centru [REDACTED] oznámila zde též sexuální zneužívání ze strany obviněného, a takového jednání se obviněný dopouštěl, ačkoliv věděl, že nezletilá je dítě mladší 15 let,

t e d y

jiného donutil k pohlavnímu styku, k takovému činu zneužil jeho bezbrannosti, uvedený čin spáchal jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží a na dítěti mladším patnácti let,

t í m s p á c h a l

pokračující zvláště závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea 2, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku.

a o d s u z u j e s e

Podle § 185 odst. 3 tr.zákoníku k nepodmíněnému trestu odnětí svobody **7 (sedm) let**.

Podle § 56 odst. 2 písm. c) tr.zákoníku se obžalovaný zařazuje do **věznice s ostrahou**.

Podle § 99 odst. 2 písm. a), odst. 4 tr.zákoníku se obžalovanému dále ukládá **ochranné léčení sexuologické v ústavní formě**.

Podle § 228 odst. 1 tr.řádu se obžalovanému ukládá povinnost k náhradě škody poškozené [REDACTED], nar. [REDACTED], zastoupené kolizním opatrovníkem [REDACTED], při Městském úřadu [REDACTED], odbor sociálních věcí, oddělení sociálně právní ochrany dětí, v částce 250.000 Kč.

O d ů v o d n ě n í:

Po provedeném dokazování v průběhu hlavního líčení byl zjištěn skutkový stav věci vymezený shora ve výroku rozsudku. Skutkový stav byl zjištěn zejména na podkladě výpovědi obž. [REDACTED], poškozené nezletilé [REDACTED], znaleckých posudků k osobě obžalovaného z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie, resp. klinická psychologie, znaleckého posudku k osobě poškozené z oboru školství a kultura, odvětví psychologie, svědeckých výpovědí osob z rodiny či příbuzenstva obžalovaného a poškozené a listinných důkazů. Konkrétně bylo zjištěno, že obž. [REDACTED] v blíže nezjištěné době, pravděpodobně od počátku roku 2012 do 20. října 2016, na různých místech tehdejšího bydliště, v obci [REDACTED] č.p. [REDACTED], [REDACTED] ulici č. [REDACTED] či [REDACTED], opakovaně s pravidelností jedenkrát až dvakrát do týdne, využil postavení otce a z toho vyplývající autority, současně využil celkové tělesné a duševní nezralosti dcery, nezletilé [REDACTED], v oblasti pohlavního života a sexuality, která nebyla schopna vyhodnotit a posoudit význam a pravý účel jeho počínání zaměřeného jednoznačně na vlastní uspokojení pohlavního pudu, a tuto donutil k různým aktivitám, zejména k [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED],

██████████, opakovaně se pokusil ██████████ a pokusil se současně v blíže nezjištěných případech ██████████, avšak pro její ██████████ v takovém jednání dále nepokračoval.

Nezletilá ██████████ nebyla schopna správně posoudit, vyhodnotit a domyslet význam chování otce, zejména vyslovit nesouhlas s takovým jednáním, a tedy se případně účinně bránit, přičemž současně vnímala obžalovaného jako otce se zjevnou fyzickou převahou, a proto se jeho jednání opakovaně podvolila. Jednání poškozené bylo též ovlivněno celkovou situací v rodině, kdy byla svědkem opakovaných vyhrocených slovních a fyzických potyček mezi rodiči, současně vnímala opakované fyzické napadení matky ze strany obžalovaného. Právě pro vlastní napadení dne 19. 10. 2016 a učiněného oznámení, byla z rozhodnutí Městského úřadu ve ██████████ umístěna dne 20. 10. 2016 do Dětského centra ██████████, ██████████. ve ██████████, kde následně oznámila též jednání sexuálního charakteru, kterému byla ze strany otce dlouhodobě vystavena.

Obžalovaný se zjištěného sexuálně motivovaného jednání dopustil při celkové nezralosti vlastní osobnosti, jeho sexualita vykazuje nestandardní kvalitu, vykazuje poruchu sexuálního motivačního systému v koordinaci sexuálních motivačních vztahů. Obžalovaný trpí duševní poruchou – smíšenou poruchou osobnosti s rysy emoční enstálosti, nezdrženlivosti a impulzivitu. Právě pro nestandardní sexualitu a osobnostní charakteristiku jednal obžalovaný ve stavu zmenšené přičetnosti.

Obž. ██████████ se po zahájení trestní stíhání k vytykanému jednání plně doznal, za přítomnosti obhájce podrobně popsal, jakého jednání se vůči nezletilé ██████████ po dobu více let dopouštěl. Doznání k sexuálně motivovanému jednání následně zopakoval i v řízení před Okresním soudem ██████████ v rámci vazebního řízení, kdy na předchozí výpověď v podstatě odkázal jako na pravdivou. Obžalovaný se též velmi podrobně vyjádřil k osobním a rodinným poměrům, popsal soužití s družkou ██████████, jejich finanční a bytové poměry, které je nutily k časté změně místa bydliště. Z výpovědi obžalovaného tedy spolehlivě vyplynulo, kdy a z jakého důvodu měnili místa pobytu. Obžalovaný zmínil opakované problémy s hmotným zajištěním rodiny, a s tím související rodinné potíže a partnerské neshody.

Počátek protiprávního jednání obžalovaný zařadil do doby, kdy společně žili na adrese ██████████ u jeho rodičů. V té době těžce nesl nevěru družky, připustil, že nevěra byla vzájemná. Obával se rozpadu vztahu, připadal si opuštěný, neschopný navázat případně další vztah. Proto vylákal ██████████ do pokoje v podkroví, kde se vysvlékl a v podstatě naváděl dceru k uspokojení, šlo o ██████████. Dle přesvědčení obžalovaného ██████████ určitě nevěděla, co po ní požaduje, přišla mu odevzdaná..., musel jí uklidňovat, že nebudou vyrušeni. Uvedl, že slovně povzbuzoval ██████████, v podstatě jí naváděl a vysvětloval, jakým způsobem ho má uspokojit. V té době bylo, dle přesvědčení obžalovaného, ██████████ kolem ██████████ let věku. Připustil, že jí poté sdělil, aby o záležitosti pomlčela. Od té doby jednání opakoval podle potřeby uspokojení pohlavního pudu. Popsal, že naváděl nezletilou k ██████████, požadoval ██████████, nezletilou ██████████, snažil se ██████████, současně se snažil ██████████, v obou případech neúspěšně, v jednání ustal poté, co si stěžovala na ██████████. Z výpovědi obžalovaného vyplynulo, že pohlavní styk s ██████████ inicioval v okamžiku, kdy v domácnosti nebyla družka ani děti, případně v době, kdy byly společně v sušárně posledního společného bydliště, nebo v době, kdy společně jeli vozidlem

nakupovat. Z výpovědi obžalovaného vyplynulo, že ve všech případech [REDAKCE]. V podstatě nezletilou vždy vyzval k [REDAKCE], v některých případech [REDAKCE].

Obžalovaný zdůraznil, že ve všech případech nezletilou požádal o uspokojení, nikdy jí nenutil násilím, [REDAKCE] vše činila dobrovolně. Pokud si stěžovala [REDAKCE] či v případě pokusu [REDAKCE], v jednání ustal, připustil, že v podstatě zkoušel, kam až může zajít. Doznal, že iniciátorem popisovaného jednání byl výlučně on. Četnost byla dle obžalovaného různá, v některých případech i dvakrát týdně, v některých případech byla prodleva i doby měsíce. Souběžně vedl pohlavní život s družkou, s kterou provozoval běžné sexuální praktiky. Připustil, že v některých případech [REDAKCE] odměňoval finanční částkou kolem 20, 50 či 100 Kč. Již při prvotní výpovědi obžalovaný uvedl, že věděl, že takové počínání není správné.

Obžalovaný dále ve výpovědi připustil, že se v minulosti prakticky stejného jednání dopustil vůči vlastním sourozencům, kdy se sestrou inicioval pohlavní styk v podobě soulože, s bratem pak uskutečnil anální pohlavní styk. Dle obžalovaného byli sourozenci ve školním věku, sám byl ve věku čtrnácti let. Popisované jednání nedokáže blíže vysvětlit, projevuje známky studu.

Doznání obžalovaný zopakoval i v průběhu řízení o návrhu na vzetí do vazby před Okresním soudem [REDAKCE] dne 16. 12. 2016 (č.l. 77).

V následné výpovědi v průběhu přípravného řízení z února 2017 obžalovaný změnil výpověď, kdy popřel, že by se dopustil sexuálně motivovaného jednání namířeného proti nezletilé [REDAKCE]. V podstatě popřel předchozí doznání s vysvětlením, že v předchozí výpovědi hovořil o tom, co prováděl v minulosti se sestrou [REDAKCE], vyloučil, že by se jednalo o dceru [REDAKCE]. Obžalovaný dále na podporu změny výpovědi popsal, že je proti jeho osobě dlouhodobě zaměřena sestra [REDAKCE], domnívá se, že právě ona navedla [REDAKCE] k obvinění ze znásilnění. Obžalovaný naznačuje, že sestra mu vyhrožovala, že ho zničí, důvodem mělo být zneužití v jejím dětství. Doznání učinil proto, aby se vymanil z tlaku, který proti jeho osobě sestra vyvíjela. Nedokázal takovému jednání čelit, situaci vzdal a na policii doznal, že měl [REDAKCE] zneužívat. Přesto připustil, že mu na rodině záleží, domnívá se, že pokud bude mimo rodinu, dokáže jí tak lépe ochránit.

V průběhu hlavního líčení byl obžalovaný vyzván, aby vysvětlil změnu výpovědi, zde jednoznačně prohlásil, že pravdivá je výpověď, kterou učinil jako první v pořadí po zahájení trestního stíhání, ve které se doznal k pohlavním stykům s nezl. [REDAKCE]. Obžalovaný upřesnil, a dílem ve shodě s přípravným řízením zopakoval, že nezl. [REDAKCE] v počátku jeho jednání neměla žádné zkušenosti s pohlavním životem, vše jí musel ukázat, vysvětlit, v podstatě ji naváděl k činnostem, které vedly k jeho ukojení. Zdůraznil však, že žádný nátlak na [REDAKCE] nevyvíjel, pokud ji požádal, aby ho uspokojila, měla souhlasit. Dále rozvedl v průběhu hlavního líčení, že spouštěčem jeho jednání byla partnerská nevěra. Obžalovaný současně projevil lítost a ochotu se podrobit léčbě. Družce se po zahájení trestního stíhání svěřil s tím, že se skutečně vůči [REDAKCE] dopustil sexuálně motivovaného jednání, současně se omluvil.

Pokud byly v průběhu hlavního líčení prováděny další důkazy, obžalovaný nijak výslovně nezpochybnil výpověď nezl. [REDAKCE], případně další důkazy, které svědčily v jeho neprospěch.

K osobě obž. [REDAKCE] bylo zjištěno, že v době před zahájením trestního stíhání a vzetím do vazby byl nezaměstnaný, pobíral hmotnou podporu, předtím vystřídal několik zaměstnání. V minulosti byl dvakrát odsouzen pro trestnou činnost k podmíněným trestům odnětí svobody, které jsou zahlazeny.

K osobě obž. [REDAKCE] byly vypracovány znalecké posudky z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie, resp. psychiatrie, specializace klinická psychologie. Znalecké zkoumání přineslo několik zásadních zjištění k osobě obžalovaného.

Znalkyně MUDr. Želmíra Herrová k osobě obžalovaného poznamenala, že v době páčání trestného činu netrpěl duševní chorobou či poruchou v pravém slova smyslu, v jeho sexualitě zjistila odchylku v podobě poruchy nazvané sexuální agresivita typu B. Obžalovaný se z psychiatrického hlediska jeví jako nekomplikovaná až jednoduchá osobnost, je identifikován mužsky, orientován heterosexuálně. Na straně obžalovaného zjistila poruchu sexuálně motivačního systému v koordinaci sexuálních motivačních vztahů, kterou popsala jako sexuální agresivitu. Jednotlivé části sexuálně motivačního systému na sebe nenavazují, v podstatě mu vyhovuje, pokud si nemusí partnerku namlouvat a může ihned realizovat vlastní pohlavní styk. Obžalovaný si vlastní nestandardní sexualitu uvědomuje, již v minulosti pojal pochybnosti o vlastním sexuálním životě, za tuto se stydí.

V důsledku zjištěné a popsané odchylky sexuálně motivačního systému, znalkyně uzavřela, že rozpoznávací složka jeho jednání byla zachovalá, ovládací schopnosti však sníženy měrou podstatnou. Obžalovaný je i přes vlastní jednodušeji strukturovanou osobnost schopen chápat smysl trestního řízení. Pobyt na svobodě je pro zjištěnou sexuální agresivitu pro společnost nebezpečný, je proto navrhována forma sexuologického léčení v ústavní formě, která by umožnila obžalovanému nahlédnout na vlastní sexualitu, a nastavit takovou autoregulaci, aby se do budoucna nedopouštěl nežádoucích projevů, které jsou předmětem trestního stíhání.

Znalec Mgr. Václav Šnorek k osobě obžalovaného znaleckým zkoumáním zjistil, že trpí smíšenou poruchou osobnosti, která je vyjádřena rysy emoční nestability, impulzivitu a nezdrženlivosti. Rysy osobnosti pak souvisí s nízkým intelektem, dle znalce se intelekt posuzovaného nachází již na pomezí lehké mentální retardace. Osobnost obžalovaného je velmi jednoduše strukturována, nedostatečně rozlišuje mezi různými prožitky. Osobnost obžalovaného tíhne k bezprostřednímu uspokojení vlastních tužeb a potřeb, je v tomto směru egocentricky zaměřen. Schopnost seberegulace je velmi nízká, emoce nejsou dostatečně kontrolovány racionalitou. Frustrační tolerance je nízká, nedokáže zvládnout větší míru zátěže, inklinuje k impulsivním reakcím, nedokáže patřičně zohlednit souvislosti vlastního jednání a jeho důsledky.

Sociální dovednosti nejsou dostatečně rozvinuté, v dospělých mezilidských vztazích selhává, tyto jsou dysfunkční a nezralé, má sklon spíše k závislým vzorcům chování, je nedostatečně empatický, proto se nedokáže vcítit do pocitů druhých, včetně blízkého okolí. Postrádá smysl pro zodpovědnost. Pocity viny za vlastní jednání zažívá omezeně v návaznosti na nízkou míru sebereflexe, spíše zažívá pocity studu za případná selhání. Vlastním pocitům ne zcela rozumí, nedokáže nahlédnout dostatečně na důsledky vlastního jednání. Paměťové

schopnosti obžalovaného byly znalcem vyhodnoceny jako výrazně podprůměrné, jak z hlediska ukládání, uchování a vybavení si prožitých událostí. Paměť vztahující se k osobní zkušenosti (tedy spojená s emočními prožitky) je na straně obžalovaného hodnocena jako dostačující, mohl si tedy zapamatovat průběh skutečně prožitých událostí a tyto následně správně reprodukovat.

Znalec se též vyjádřil k (psychologické) motivaci jednání obžalovaného, pro které je stíhán. Motivace jednání je ovlivněna negativními osobnostními charakteristikami vyjádřenými ve smíšené poruše osobnosti. Znalec konstatoval zejména nižší schopnost seberegulace (sebeovládání), neschopnost posoudit adekvátně důsledky vlastního jednání, pro které je stíhán. Dále znalec doplnil, že z klinického hlediska vykazuje sexualita obžalovaného nestandardní kvality, celkově imponuje jako nezralá, kdy jednotlivé složky sexuality nejsou dostatečně rozvinuty a v celku integrovány. V podstatě navázal na závěr znalce sexuologa.

Obžalovaný není jedincem se zvýšenou mírou agresivity, avšak jeho vrozené povahové rysy zvyšují pravděpodobnost agresivních vzorců chování.

Znalec se dále vyjádřil k případným sklonům ke zkreslování, lhaní a vymýšlení z psychologického hlediska. Reflektuje, že obžalovaný podal dvě protichůdné výpovědi co do obsahu významného pro hodnocení trestní věci. Poukázal, že odlišnosti a nesrovnalosti není schopen uspokojivě vysvětlit, poukázal, že při výpovědi, ve které doznal trestnou činnost, podrobně popisoval vlastní jednání, pokud dodatečně popřel předchozí výpověď s odůvodněním, že vlastně popisoval jednání, kterého se v dávné minulosti dopustil vůči vlastní sestře, jeho výpověď je obecná až vágní, vlastní objasnění změny není smysluplné a logické. I vzhledem k předchozí kriminální minulosti je dle znalce nutné počítat se záměrným zkreslováním skutečnosti či klamáním okolí.

K možnosti resocializace se znalec vyjádřil skepticky, byť jistou možnost nápravy obžalovaného nevyločil. Naznačil, že některé schopnosti obžalovaného mohou být žádoucím směrem rozvinuty, nevyločil, aby na vlastní nestandardní sexualitu získal dostatečný náhled, proto se přiklonil k odpovídající léčbě a celkové terapii, kterou by měl obžalovaný podstoupit.

V průběhu hlavního líčení soud upustil od (dalšího) výsledku nezletilé [redacted] a za splnění podmínek vymezených v ust. § 102 tr. řádu její výpověď z přípravného řízení trestního přečetl. Ust. § 102 tr. řádu formuluje podmínky, pro opatření a následné použití důkazu v průběhu hlavního líčení v podobě výsledku osoby mladší osmnácti let. Tyto podmínky byly dle přesvědčení soudu bezesbýtku splněny, soud vzhledem k povaze projednávané trestní věci, osobě nezletilé, která nadto je osobou mladší patnáct let, jejím aktuálním osobním a rodinným poměrům. Lze poznamenat, že nezletilá [redacted] je soudem vnímána jako zvláště zranitelná oběť trestného činu. [§ 2 odst. 4 písm. a), písm. c) zákona č. 45/2013 Sb. o obětech trestných činů] Práva obžalovaného případně konfrontovat svědkyni byla v přípravném řízení plně zachována, když obhájce se jejího výsledku osobně zúčastnil a měl právo jí klást otázky. Konečně lze dodat, že v rámci objektivity byl o výsledku nezletilé pořízen obrazově-zvukový záznam (viz. DVD nosič na č.l. 115).

Nezletilá [redacted] v relativně obsáhlé a podrobné výpovědi popsala v časové ose místa pobytu s rodiči, která souvisejí s častým stěhováním. Popsala, v některých případech naznačila, vzájemné vztahy mezi rodiči, rodiči a sourozenci či sourozenci navzájem. Výpověď nezletilé obsahuje popis počátku jednání otce se zjevně

sexuálním motivem, a následně pokračování a vývoj takového jednání. Výpověď nezletilé je v podstatě jednoduše strukturovaná, kdy odpovídá na položené dotazy policejné komisařky, některé popisované skutečnosti, pokud nebyly jasně ústně nezletilou formulovány, byly následně demonstrovány na pomůckách, kdy takto zachytila podstatu jednání obžalovaného vůči vlastní osobě, případně, aktivity, která na jeho žádost vykonávala.

Dle tvrzení nezletilé byla poprvé sexuálně motivovanému jednání obžalovaného vystavena v době pobytu s rodiči a dalšími sourozenci v bydlíšti [REDAKCE], v té době byla ve věku mezi [REDAKCE] až [REDAKCE] lety. Nezletilá popsala, že byla otcem vylákána do ložnice rodičů, kdy byla vyzvána, aby ho [REDAKCE], obžalovaný si [REDAKCE] a následně ji přesně naváděl [REDAKCE]. Neměla v podstatě představu, z jakého důvodu je taková činnost po ní požadována, obžalovaný jí ničeho nevysvětloval, věc nijak nekomentoval. Následně obžalovaný takové jednání opakoval v četnosti jedenkrát, dvakrát do týdne. Nikdy otce neodmítla, obávala. Popsala, že obžalovaný požadoval i další praktiky, zejména [REDAKCE]. Popsala, že [REDAKCE], popsala i [REDAKCE]. Nepamatuje si, že by se u takového popisovaného jednání vysvlékla, popírá, že by se obžalovaný snažil [REDAKCE], popírá též hlazení rukou v oblasti [REDAKCE], stejně tak popírá snahu o [REDAKCE]. Všechny popisované případy se odehrály v době, kdy nebyl v bydlíšti nikdo z rodiny přítomen. Vedle vlastního bytu, který s rodiči obývala, k takovému jednání docházelo v sušárně [REDAKCE] domě na adrese [REDAKCE], [REDAKCE], kdy otce doprovázela většet prádlo. V některých případech se takové jednání odehrálo v době, kdy s otcem jeli automobilem na nákup, kdy zastavil na odlehlém místě. Nezletilá zmínila, že v některých případech byla za popisované jednání odměněna finanční částkou kolem 20 Kč, v některých případech i přes předchozí slib peníze neobdržela.

Nezletilá popsala, že každé jednotlivé jednání trvalo v rozpětí 5-10 minut, popsala, že [REDAKCE], popsala též [REDAKCE]. Zmínila, že nechtěla, aby obžalovaný [REDAKCE]. Zdůraznila, že se obžalovaného obávala, protože vnímala jeho násilné chování vůči matce i sobě samé v jiných situacích, zmínila jeho nadávky. Svědectví nezletilé zahrnuje i okamžik, kdy se poprvé svěřila s tím, čím byla ze strany obžalovaného vystavena, a to spolubydlícím dívkám na pokoji v dětském centru, následně se svěřila telefonicky i dalším osobám z okruhu rodiny (babička, teta atd.). Nezletilá zmínila, že matce se nesevěřila, postoj vysvětlila tak, že si byla jistá tím, že matka jí neuvěří. Nezletilá popřela psychické obtíže (návraty vzpomínek, zhoršený spánek atd.) Zmínila, že pokud bude obžalovaný potrestán, bude její matka osamocená, což jí dělá starosti. Současně nezletilá připustila, že ještě před oznámením o zneužívání ze strany obžalovaného byla konfrontována s tím, že v minulosti se obžalovaný obdobného jednání dopouštěl vůči jeho sestře [REDAKCE] a vlastnímu bratrovi. Takové informace jí sdělila právě [REDAKCE].

V návaznosti na výpověď nezletilé [REDAKCE] je nutné zmínit znalecký posudek z oboru školství a kultura, odvětví psychologie, specializace klinická psychologie. Z posudku vyplynulo, že nezletilá nevykazuje osobnostní abnormality, imponuje jako extrovertně laděná, jsou zvýrazněny rysy podřízenosti a přizpůsobivosti, respektuje autority a stanovená pravidla. Posuzovaná nevykazuje sklony k vědomé a účelové lhavosti. Je schopna odolat přiměřené zátěži, kdy reaguje mírně a ústupně, bez projevů nelibosti. Rozumové schopnosti jsou v porovnání s vrstevníky spíše v dolní části průměru, paměťové schopnosti jsou zachovalé,

nebyly zjištěny příznaky, která by naznačovaly poruchy jednotlivých částí paměti posuzované. Je proto schopna správně vnímat, pamatovat i reprodukovat prožité události. Ve vztahu k projednávané trestní věci znalec konstatoval, že popisované události obsahují dostatečný popis detailů, dokáže události časově seřadit, včetně popisu míst, kde k nim docházelo. Znalec z psychologického hlediska vyhodnotil obecnou i specifickou věrohodnost jako plně zachovalou. Poukázal na stabilitu a obsahovou neměnnost jednotlivých tvrzení poškozené v čase, výpověď je logická co do časových i místních poměrů, jednotlivé pasáže na sebe logicky navazují. Ve prospěch věrohodnosti výpovědi znalec hodnotí i tu skutečnost, že nezletilá nijak nezveličuje jednání, kterému byla vystavena, postrádá prvky mstivosti v jejím přednesu, naopak popisuje vlastní pasivní a odevzdané jednání. Znalec v průběhu hlavního líčení vyloučil, a to v návaznosti na přednes obsahu některých svědeckých výpovědí, že by výpověď nezletilé vnímal jako nacvičenou či vnucenou jinou osobou, či že by výpověď nezletilé byla motivována hmotným či jiným obdobným prospěchem. V této souvislosti je nutné zmínit, že znalec byl podrobně seznámen i s učiněným obrazovým a zvukovým záznamem výpovědi nezletilé po zahájení trestního stíhání, ve kterém popisuje všechny rozhodné skutečnosti. Emoční doprovod nezletilé při popisu jednání obžalovaného, kterému byla vystavena, dle znalce plně odpovídá jejímu osobnostnímu založení, odpovídá současně běžnému projevu a řečovým schopnostem. Naopak byly zjištěny tendence matky intervenovat na nezletilou tak, aby dosáhla lepšího postavení obžalovaného, kdy byla opakovaně nabádána, aby pozměnila či úplně zpochybnila výpověď ve směru, že byla objektem sexuálního motivovaného jednání z jeho strany.

Pokud znalec přesto vyhodnotil některé dílčí pasáže ve výpovědi nezletilé jako sporné, kdy popírá některé skutkové okolnosti (např. *že se sama při aktivitách otce vysvlékla, či byl pokus o [redacted]*), uvedl a vysvětlil, že se to týká takového jednání, které jí může ve vlastních očích, případně v nejbližším okolí nejvíce poškodit (dehonestovat). Souhrnně znalec k otázce věrohodnosti uvedl, že výrazně převažují znaky svědčící pro obecnou i specifickou věrohodnost.

Znalec současně vyloučil motivy mstivosti nezletilé vůči obžalovanému s odůvodněním, že na straně nezletilé absentuje silná negativní emoce, současně nemá vyhraněný postoj k potrestání obžalovaného za to, co jí způsobil. I nadále vnímá vlastní pozici v rodině, vnímá nelehké postavení matky a sourozenců, nerada by přišla o rodinné vazby.

Dále je ze znaleckého posudku nutné zmínit, že nezletilá vnímala nestabilní rodinné prostředí, ve kterém vyrůstala, včetně nestabilních partnerských vztahů mezi rodiči, které byly provázeny vzájemnými hádkami a též násilným jednáním obžalovaného v rámci rodiny. Vztah k obžalovanému jako otci je možné charakterizovat jako nefunkční, zejména proto, jakému jednání byla z jeho strany vystavena, včetně násilí, nechce se s ním stýkat v jakémkoliv podobě. Vztah k matce je narušený, matku hodnotí jako přísnou, nemající v ní požadované zázemí, přisuzuje jí nepříznivou situaci v rodině. Vztahy se sourozenci prošly změnou v souvislosti s umístěním do dětského centra. Do té doby byly běžné, aktuálně rozporuplné, kdy je nezletilá konfrontována s postojem některých sourozenců, kteří jí vyčítají opuštění rodiny, a s tím související změny. Z širší rodiny jsou vztahy na dobré úrovni zachovány s [redacted] a [redacted].

Aktuálně v prožívání nezletilé [redacted] znalec neshledal příznaky traumatu a jeho zpracování, byť na druhé straně popisuje sny s tematikou násilného jednání otce ve

vztahu k matce i vlastní osobě. Dle znalce současně nelze vyloučit v době dozrávání a zahájení pohlavního života nepříznivý vliv jednání obžalovaného, kterému byla vystavena.

K zjištění skutkového stavu věci soud dále provedl důkazy výsledkem svědků z okruhu rodiny obžalovaného. Žádný z vyslechnutých svědků, jak bude podrobně rozvedeno níže, se nevyjádřil, a z logiky věci ani se nemohl vyjádřit přímo k jednání vymezeného v obžalobě, které soud přezkoumával. Všichni svědci se shodně vyjádřili v tom směru, že si nedokážou představit, že by k takovému jednání vůbec došlo, shodně se snažili poukázat na změnu projevu chování nezl. [REDAKCE] v době kolem letních prázdnin 2016, kdy se z poslušného děvčete stává do sebe zahleděná dívka, která upřednostňuje vlastní zájmy, je naznačováno, že často až bezohledně. Současně je výslovně svědky uváděno, či alespoň naznačováno, že nezl. [REDAKCE] je v tvrzení o sexuálním chování obžalovaného, ovlivněna či přímo naváděna, měla informace o předchozím jednání obžalovaného vůči jeho vlastním sourozencům. Shora zjištěné závěry platí zejména pro postoj a svědectví družky obžalovaného, zároveň matky nezl. [REDAKCE], svědkyni [REDAKCE], a další.

Svědčyně [REDAKCE] ve výpovědi podrobně popsala okolnosti seznámení se s obžalovaným, naznačila, že není biologickým otcem nezl. [REDAKCE], byť je jako otec uveden v jejím rodném listě. Současně svědkyně podrobně popsala a zdůvodnila opakované stěhování rodiny v rámci [REDAKCE] a jeho přilehlého okolí. Zmínila, že postupně bydleli např. v obci [REDAKCE] u rodičů obžalovaného, následně v obci [REDAKCE] u jejich rodičů, dále ve [REDAKCE] atd. Zmínila, že shodě s výpovědí obžalovaného, vzájemnou partnerskou nevěru. Osobu životního druhu na jedné straně popsala jako spolehlivého a pracovitého, který měl vlastní velmi početnou rodinu velmi rád, zmínila jeho péči o domácnost, na druhé straně zmínila, že v jednání s okolím, zejména úřady, mu musela opakovaně věci vysvětlovat podrobně, v podstatě ho vedla. Zmínila také, že jejich vzájemný vztah byl zatížen hádkami i jejím fyzickým napadením, zdůraznila, že následně se vždy usmířili. Připustila, že při výchově dětí užívá tělesné tresty, v případě [REDAKCE] doznala např. potrestání kuchyňskou vařečkou, kdy následně na těle dcery byly patrné stopy (podlitiny).

K podstatě věci svědkyně vypověděla, že o letních prázdninách 2016 pobývala dcera [REDAKCE] u sestry obžalovaného [REDAKCE]. Po návratu ke konci prázdnin pozorovala nápadnou změnu v chování dcery, přestala se zajímat o chod domácnosti, nepomáhala, nechtěla se starat o sourozence, upřednostňovala vlastní zájmy a záliby, začala vzdorovat. Připustila, že [REDAKCE] byla v říjnu 2016 z důvodu pozdního návratu s mladším sourozencem, ze strany obžalovaného fyzicky potrestána. Domnívá se však, že trest nepřesahoval míru v rodině obvyklou. Byla proto překvapena, pokud jí [REDAKCE] po telefonu oznámila, že je [REDAKCE] v jejím bydlišti a stěžuje si na nepřiměřené potrestání, hovořila o skopání do oblasti hýždí. Následně se do situace vložila [REDAKCE], která začala věc řešit prostřednictvím sociálního odboru [REDAKCE]. Nakonec souhlasili s druhem s umístěním [REDAKCE] v dětském centru. Následně jí začala [REDAKCE] posílat SMS zprávy s obsahem výhrůžek. Vedle toho svědkyně zmínila, že již v minulosti sestra druhá naznačovala, že bratrovi chystá odplatu za zneužívání v dětství. Osobně nevěří v pravdivost obvinění druhá, v jeho prospěch argumentuje, že za dobu více jak 15 let soužití nepozorovala zvláštnosti v jeho chování, a to včetně projevů sexuality a pohlavního života, zdůraznila, že vykonávat

dohled nad osobní hygienou všech dcer druh výslovně odmítal, z toho dovozuje, že neměl o intimní kontakt s [REDACTED] zájem.

V další části výpovědi svědkyně [REDACTED] polemizovala s některými skutkovými okolnostmi tvrzeného obvinění. Například uvedla, že se jí [REDACTED] nikdy nesvěřila s takovým jednáním obžalovaného, bylo by logické, pokud tomu dlouhodobě čelila, že by tak učinila. Vyslovuje pochybnosti o pravdivosti zneužívání, kdy má informace od kamarádek, které byly zneužívány, a které popisovaly náhlé změny v jejich chování a prožívání, případně svěřeni se nejbližšímu okolí, což v případě [REDACTED] nezaznamenala. Současně jejich aktuální byt v [REDACTED] domě je uzpůsoben tak, že mezi pokoji nejsou dveře, nelze si zajistit soukromí... Pokud [REDACTED] popisuje, že k zneužívání docházelo od počátku roku 2012, a to v obci [REDACTED], namítá svědkyně, že v té době, a to až do listopadu 2012, bydleli v obci [REDACTED], v obci [REDACTED] bydleli jako rodina až v roce 2013. V průběhu hlavního líčení dále pochybnosti rozvedla, že [REDACTED] je navedená k falešnému obvinění ze strany [REDACTED], dodatečně zjistila, že měla dcera iniciovat různé formy pohlavního styku s vrstevníky, dokonce i s vlastními sourozenci. Právě [REDACTED] prozradila, že obžalovaný není jejím biologickým otcem, stojí za uvolněným a vyzývavým chováním [REDACTED] po letních prázdninách v roce 2016. Dále zmínila výchovné problémy [REDACTED], zejména odcizení finančních prostředků v rodině a odcizení věcí ve škole.

Svědkyně současně odmítla, že by se snažila ovlivnit postoj dcery v dané trestní věci, odmítla, že by jí nabádala ke změně výpovědi ve prospěch obžalovaného. Zmínila, že se jí dcera sama svěřila, že situaci po zahájení trestního stíhání nezvládá, chtěla by jí vyřešit, a že nechce, aby byl otec potrestán, současně nechce, aby jí okolí považovalo za lhářku. Pokud s [REDACTED] hovořila o probíhající trestním stíhání, zdůraznila před ní, že jí obžalovaný jako druh a otec jejich společných dětí schází.

Svědkyně [REDACTED], sestra obžalovaného potvrdila okolnosti, kdy jí [REDACTED] vyhledala v místě bydliště a svěřila se jí s fyzickým napadením ze strany otce. Ve výpovědi dále potvrdila, že během letních prázdnin roku 2016 zajišťovala se svolením rodičů výchovu [REDACTED], jejich vztah se ještě upevnil, vzhledem k negativnímu zážitku z dětství ohledně zneužití bratrem, který nedokázala vytěsnit, pojala obavu, zda takovému jednání nebyla [REDACTED] též vystavena. Proto se jí svěřila se zneužíváním, [REDACTED] výslovně popřela, že by se otec k ní obdobně zachoval. Osobně si příznaků možného zneužívání [REDACTED] nevšimla.

Dále svědkyně popsala, že byla součástí řešení umístění [REDACTED] do dětského centra [REDACTED], kdy jí oznámila, že byla otcem fyzicky napadena. Do záležitosti vstoupila [REDACTED], která kontaktovala sociální odbor. Po umístění, [REDACTED] s ní byla v kontaktu, navštěvovala ji, [REDACTED] měla u sebe po dobu Vánoc 2016. Probíhající trestní stíhání společně neřešily, dodržovala zákaz na toto téma s [REDACTED] hovořit. Nemyslí si, že by si [REDACTED] znásilnění vymyslela.

K [REDACTED] svědkyně uvedla, že ji považuje za šikovnou dívku, se kterou neměla žádné problémy. [REDACTED] si jí postěžovala na režim v rodině, zejména si stěžovala, že musí zastávat dozor nad nejmenšími dětmi, následně nemá volný čas, ani prostor na přípravu do školy. Dle svědkyně spíše negativně [REDACTED] hodnotí matku. Připustila, že se od sourozenců nijak neodlišovala, má k nim kladný vztah.

Z výpovědi svědkyně vyplynuly i okolnosti jejího zneužívání bratrem v dětství, dle svědkyně jí bylo kolem [REDAKCE] let věku. Šlo o soulož ve více případech. Bratrovi takové jednání neprominula, svědkyně výslovně uvedla, že očekávala omluvu, která se jí nedostala. Připustila, že v dospělosti se snažila věc v rodině řešit.

V průběhu hlavního líčení dílčím způsobem svědkyně změnila výpověď, když naznačila, že tvrzení [REDAKCE] o znásilnění již nevěří s odůvodněním, že pokud by se to odehrálo, jistě by se jí [REDAKCE] svěřila, případně by se svěřila jiné osobě. Dále argumentuje, že i ona se dodatečně se zneužitím ze strany bratra svěřila matce, připustila však, že matku oznámení nijak nezajímalo, věc řešena nebyla.

Svědkyně [REDAKCE], matka obžalovaného, vyjádřila kategorický nesouhlas s obviněním syna. Připustila, že o věci nemá žádné konkrétní informace, událost jí nezajímá, přesto tvrzení obžaloby nevěří. Nevěří možnosti takového jednání syna i přesto, že připustila, že v minulosti rodina řešila obdobné jednání obžalovaného vůči vlastní sestře [REDAKCE]. Nemá informace o zneužití syna [REDAKCE] ze strany obžalovaného. Svědkyně podala i značně negativní charakteristiku [REDAKCE], kterou označila jako falešnou, závistivou a vymýšlející si dívku, poukázala na její krádeže. Syna [REDAKCE] popsala jako ochotného a vstřícného směrem k vlastní rodině. Na podkladě uvedeného proto nechce připustit pravdivost obvinění syna.

Svědka [REDAKCE] označil za původce celé záležitosti vlastní sestru [REDAKCE], která vyhrožuje bratrovi [REDAKCE], současně se ho snažila zbavit jeho podílu na dědictví po babičce. Právě sestra [REDAKCE] dle svědka navedla nezl. [REDAKCE] k nepravdivému obvinění. Současně dle svědka to byla sestra, která oznámila na policii zneužívání ze strany bratra. Chtěla odvrátit pozornost, neboť sama bratrovi [REDAKCE] vyhrožovala, a měla čelit trestnímu oznámení. Současně udala bratra [REDAKCE] na sociální odbor pro fyzický útok na [REDAKCE]. Prakticky od té doby přerušili kontakty.

Ze svědectví [REDAKCE] vyplynulo též, že věděl o fyzickém trestání dětí v rodině bratra, děti trestala [REDAKCE], naopak výchovu bratra hodnotil jako mírnější, byl spíše uklidňujícím prvkem. Popřel, že by měl detailnější informace o fungování rodiny bratra, často se nenavštěvovali. Dále svědek potvrdil anální pohlavní styk s bratrem, tento byl iniciován a uskutečněn právě bratrem [REDAKCE], jedná se o událost z jeho dětství. Subjektivně svědek danou událost nevnímá jako zneužití, vysvětlil, že i z jeho strany byla jistá zvědavost, popsal, že se jednalo o dětskou hru „na doktory“ byť na druhé straně připustil, že bratr byl výrazně starší a zkušenější. Svědek potvrdil i informace o obdobném jednání bratra vůči sestře, snažil se jednání bratra bagatelizovat slovy, že s tím sestra souhlasila...

Svědkyně [REDAKCE], sestra družky obžalovaného, uvedla, že k předmětu trestního řízení nemá žádné bezprostřední relevantní informace. Zprostředkovaně se dověděla, že [REDAKCE] měla být fyzicky napadena obžalovaným, následně umístěna do dětského centra a s odstupem doby měla [REDAKCE] učinit prohlášení o zneužívání. Zpočátku do děje nijak nezasahovala, postupně byla s některými informacemi konfrontována. Z důvodu sporadických návštěv rodiny sestry se nedokázala vyjádřit k fungování a vztahům v rodině, kde vyrůstala nezl. [REDAKCE]. Zmínila, že věděla o násilí vůči sestře ze strany

obžalovaného, pozorovala v jejím obličejí podlitiny. Vyslovila domněnku, že [REDACTED] mohla být navedena ze strany sestry obžalovaného, která měla být z jeho strany v minulosti zneužita.

Svědék [REDACTED] potvrdil, že v rodině obžalovaného byly vůči dětem používány fyzické tresty, vedle toho byly používány vulgární nadávky. I svědek [REDACTED] naznačuje nedůvěru v tvrzení o zneužití nezl. [REDACTED], naznačuje vliv [REDACTED].

Svědčyně [REDACTED] potvrdila, že byla ze strany [REDACTED] telefonicky vyrozuměna o potrestání nezl. [REDACTED] ze strany otce a jejích obav se vrátit ze školy domů. Po konzultaci s manželem se rozhodli věc řešit prostřednictvím „sociálky“. Nezletilou doprovodili k jednání na sociální odbor, výsledkem bylo její umístění do dětského centra. Přítomna jednání byla též [REDACTED], která prohlásila, že v dětství byla bratrem zneužita. Následně v době kolem narozenin nezletilé (pozn. [REDACTED]) byla telefonicky ze strany tchyně informována poprvé o tom, že [REDACTED] měla být zneužita. Následně jí v doprovodu kamarádek navštívila [REDACTED], která se ujistila, zda již byla v naznačeném směru informována, v podstatě jí potvrdila pravdivost informací týkajících se zneužití. Popsala, že k tomu začalo docházet při pobytu ve [REDACTED], následně to pokračovalo, jmenovala byt ve [REDACTED], prostory sušárny, vozidlo, kterým jezdili. Svědkyně uvedla, že byla oznámením o zneužívání velice překvapena, zpočátku tomu věřila, postupně začala mít pochybnosti o pravdivosti takového tvrzení (z důvodu doby trvání, místa, kde se tak mělo stát, apod.). Dále svědkyně zmínila, že se jí [REDACTED] jevila jako veselé a bezstarostné dítě, uvedené skutečnosti jí vedou k pochybnostem o pravdivosti zneužívání. Její postoj k [REDACTED] je proto nejistý. Dále je nutné z výpovědi svědkyně zmínit tu část tvrzení, kdy se měl manželovi bratr [REDACTED] svěřit s tím, že byl v podstatě sveden a zneužit ze strany [REDACTED], mělo se jednat o orální pohlavní styk.

Při respektování ust. § 102 odst. 2 tr. řádu soud přečetl v průběhu hlavního líčení svědecké výpovědi osob mladších osmnácti let, konkrétně sourozenců [REDACTED], a to [REDACTED] a [REDACTED]. Jmenovaní byli vyslechnuti k žádosti matky, obsahem výpovědi bylo sdělení, že pozorovali sestru při pohlavním styku s vrstevníky. Nezletilý [REDACTED] uvedl, že pozoroval sestru při orálním styku v době pobytu u babičky v [REDACTED], v té době mu bylo kolem [REDACTED] let. Dále sestru pozoroval s dalším chlapcem při obdobné aktivitě v podobě svléknutí se a uskutečnění soulože. Výpověď nezletilého obsahuje i sdělení jmen chlapců, s kterými [REDACTED] měla uskutečnit pohlavní styk. Svědectví [REDACTED] nadto obsahuje tvrzení o uskutečnění análního pohlavního styku se sestrou, a to v prostoru sušárny v místě současného bydliště. Dle nezletilého byl v podstatě sestrou sveden, nejprve došlo k orálnímu styku a následně ke shora popisované praxi. Nezletilý zařadil událost do měsíce září 2016.

I v případě nezletilých svědkyň [REDACTED] a [REDACTED], soud jejich výpovědi z přípravného řízení trestního postupem dle § 102 odst. 2 tr. řádu přečetl. Jmenované svědkyně znaly nezl. [REDACTED] již ze základní školy, společně byly umístěny do Dětského centra ve [REDACTED]. Z výpovědi svědkyň se shodně podává, že se jim nezl. [REDACTED] svěřila s pohlavními aktivitami otce vůči její osobě. Nezl. [REDACTED] konkrétně uvedla, že se [REDACTED] svěřila na

pokoji v dětském centru, hovořila o orálním styku, kdy byla otcem k takové praktice nucena. Společně s [redacted] nabádaly [redacted], aby věc oznámila vychovatelkám. Vnímala úlevu [redacted] po popisovaném sdělení. Svědkyně odmítla, že by vnímala [redacted] jako lhavou dívku, popisuje její proměnu po dobu pobytu v centru v tom směru, že zpočátku byla zakřiknutá, později se běžně zapojila do fungování kolektivu dětí. Obsahově shodné skutečnosti vyplývají i z výpovědi nezl. [redacted], která dále uvedla, že byla [redacted] doprovodit za tetou, které [redacted] popsala zneužívání ze strany obžalovaného.

K zjištění skutkového stavu věci soud provedl důkazy protokoly o ohledání místa činu, konkrétně domu č.p. [redacted] v obci [redacted], dále bytu č. [redacted] v [redacted], patře [redacted] domu na adrese [redacted], včetně sušárny; součástí protokolů je náčrtek a fotodokumentace. Současně bylo provedeno ohledání motorových vozidel užívaných v rozhodné době obžalovaným, konkrétně zn. Citroën [redacted] a zn. Ford [redacted], včetně fotodokumentace.

Z lékařské zprávy vystavení dne 15. 12. 2016 gynekologickou ambulancí Nemocnice [redacted] (č.l. 396) vyplývá, že nezl. [redacted] nemá přerušenu panenskou blánu, [redacted].

Ze zprávy Městského úřadu ve [redacted], sociální odbor, byly zjištěny okolnosti umístění nezl. [redacted] do dětského centra [redacted], jakož i následný pohovor nezletilé s psychologem, kterému se svěřila se zneužíváním ze strany obžalovaného (též zpráva ze dne 20. 11. 2016 na č.l. 2-3). Zpráva popisuje nedůvěru rodiny k tvrzení nezletilé.

K osobní a sociální situaci obžalovaného v rozhodné době, jakož jeho družky [redacted], soud provedl důkazy v podobě zpráv Úřadu práce České republiky, případně zprávami bývalých zaměstnavatelů obžalovaného.

Konečně lze poukázat na obsah zprávy vyhotovené psychologem Dětského centra [redacted], která byla adresována Policii ČR (č.l. 2-3), z které se podává podezření na dlouhodobé zneužívání nezl. [redacted].

Hodnocení důkazů:

Provedené důkazy soud hodnotil v souladu s ut. § 2 odst. 6 tr. řádu jednotlivě i v jejich vzájemné souvislosti při pečlivém uvážení všech okolností projednávané trestní věci. Shora vymezené důkazy soud považuje za dostatečné k zjištění skutkového stavu věci. Lze bezpečně, a bez důvodných pochybností, mít za prokázané, že obž. [redacted] se jednání, pro které byl postaven před soud, dopustil. Soud učiněné skutkové závěry opřel o doznání obžalovaného, kterému v podstatných momentech odpovídá i výpověď poškozené [redacted]. Právě doznání obžalovaného i usvědčující výpovědi poškozené je nutné považovat za klíčové důkazy pro skutkové hodnocení věci. Povaha ostatních soudem provedených důkazů, je nepřímá, nicméně, zejména v části znaleckých posudků, podporuje výpověď obžalovaného i poškozené. Naopak soudem nebyl proveden žádný takový důkaz, který by zpochybňoval základní obsah tvrzení obžalovaného i poškozené.

Při hodnocení věrohodnosti výpovědi obžalovaného, nemohl soud pominout určitý vývoj v jím učiněných skutkových tvrzeních. Po zahájení trestního stíhání obžalovaný učinil obsáhlou a podrobnou výpověď, ve které trestnou činnost doznal. Obžalovaný popsal podrobně rodinné poměry, častá stěhování, partnerskou krizi po odhalení nevěry družky [REDAKCE]. Tento moment byl spouštěčem jeho zájmu o nezletilou [REDAKCE], uvedl, že se cítil být opuštěný a neschopný případně navázat vztah s jinou ženou. Popis počátku pohlavních aktivit, které požadoval po nezletilé je vyčerpávající, zahrnuje potřebné detaily, včetně tvrzení, že musel v podstatě vést [REDAKCE] tak, aby dosáhl pohlavního uspokojení, jednalo se o [REDAKCE] styk. Obžalovaný doslova uvedl, že nezletilá neměla představu, z jakého důvodu po ní popisované jednání požaduje. I obsah následných skutkových tvrzení je velice podrobný, z výpovědi obžalovaného se podává, že požadoval po poškozené i jiné formy pohlavního uspokojení ([REDAKCE]). Doznání obžalovaného zahrnuje i [REDAKCE], dokonce i [REDAKCE], zde obžalovaný uvedl, že k tomu nedošlo pro nevyvinutost poškozené, doznává též [REDAKCE] atd.

Doznání zopakoval i při vazebním řízení před Okresním soudem [REDAKCE]. Pokud následně v únoru 2017 při opakovaném výslechu před policejním vyšetřovatelem diametrálně změnil výpověď, kdy se snažil tvrdit, že to, co popsal, je sice pravdivé, ale takového jednání se dopustil v minulosti vůči mladší sestře [REDAKCE] v původní rodině, soud vyhodnotil takovou změnu výpovědi jako nevěrohodnou a účelovou. Obžalovaný se následně v průběhu hlavního líčení vrátil zpět k prvotní výpovědi z přípravného řízení, současně prohlásil, že skutek vymezený v obžalobě spáchal. V podstatě negoval výpověď z února 2017. Takové skutkové prohlášení obžalovaný učinil opakovaně i v průběhu dalšího dokazování v rámci hlavního líčení, zejména lze poukázat, že i v přítomnosti družky [REDAKCE], která zjevně stranila obžalovanému jako otci společných dětí, prohlásil, že se na nezletilé dopustil pohlavně motivovaného jednání. Pokud soud vyhodnotil v pořadí druhou výpověď obžalovaného učiněnou v přípravném řízení jako nepravdivou, lze dále dodat, že zdůvodnění změny výpovědi není schopen uspokojivě vysvětlit, popření předchozího podrobného doznání je velice obecné, nedokáže změnu smysluplně a logicky odůvodnit. Změna výpovědi, včetně odůvodnění a vysvětlení takové změny, plně koresponduje se rozumovými schopnostmi obžalovaného, kdy není schopen promyšlených myšlenkových konstrukcí, které by byl schopen držet v rámci obhajoby po celou dobu.

Při hodnocení důkazní situace soud neopomněl na povinnost přezkoumat všechny podstatné okolnosti případu, byť měl k dispozici plné doznání obžalovaného. Pokud je klíčovým důkazem výpověď nezletilé [REDAKCE], pak její výpověď soud hodnotí jako věrohodnou ve všech podstatných směrech. Poškozená popsala v klíčových pasážích výpovědi praktiky, které musela za účelem pohlavního uspokojení obžalovaného vykonat, či naopak, které musela na vlastním těle strpět. V tomto směru je výpověď nezletilé v souladu s výpovědí obžalovaného. Nezletilá [REDAKCE] popisuje dostatečně srozumitelně i pocity při prvním jednání obžalovaného, kdy nechápala význam a smysl jednání obžalovaného. Popsala současně, že byla obžalovaným poučena a v podstatě vedena, tak, aby dosáhl vyvrcholení. Výpověď poškozené dostatečně určitě a srozumitelně popisuje i opakovaná vyvrcholení na straně obžalovaného. I další části výpovědi nezletilé jsou v souladu s doznáním obžalovaného, a to co do popisu počátku a trvání aktivit, tak co do popisu míst, kde se jednání obžalovaného odehrávalo. Pokud nezletilá [REDAKCE] označila místa, kde k takovému jednání mělo docházet, soud vnímá shodu s výpovědí obžalovaného. Skutková tvrzení nezletilé zahrnují i významné okolnosti týkající se fungování rodiny, zejména v oblasti

vztahů rodičů-děti a rodičů navzájem. Pokud nezletilá popisuje, že rodiče užívali tělesné tresty, navzájem užívali slovní nadávky a byla svědkem násilného jednání mezi rodiči, konkrétně opakovaného fyzického napadení matky ze strany obžalovaného, pak taková tvrzení jsou v souladu např. s výpovědí [REDAKCE], [REDAKCE], a taktéž i se zprávami sociálního odboru v místě bydliště.

Soud se při zkoumání pravdivosti obsahu skutkových tvrzení soustředil na další aspekty její výpovědi, tedy zejména okolností, za kterých poprvé uváděla skutečnosti o vynucovaných sexuálních aktivitách obžalovaného. Nezletilá poprvé referuje o jednání obžalovaného mimo rodinné prostředí, a to v době pobytu v dětském centru. Pokud obžalovaná necítila v matce oporu, jak sama výslovně uvedla a jak mimo jiné vyplynulo též ze znaleckého posudku, je pro soud logické, že v prostředí, které vnímá jako bezpečné, o takové události poprvé referuje. Současně soud vnímá, že co do obsahu bylo její vyličení jednání otce ve shodě s tím, co následně uvedla po zahájení trestního stíhání. Zde lze odkázat na zprávu dětského centra a výpovědi nezl. [REDAKCE] a nezl. [REDAKCE]. Souhrn těchto skutečností podpírá shora vyslovený závěr o věrohodnosti základního obsahu výpovědi nezletilé [REDAKCE].

Vedle toho znalecký posudek k nezletilé potvrdil, že v zátěži reaguje bez projevů impulzivity a explosivity, naopak reaguje mírně, podvoluje se požadavkům okolí, je podřídívá a přizpůsobivá, neprojevuje nelibost. Tyto osobnostní charakteristiky napovídají, že nezletilá se podvolila požadavkům obžalovaného, v podstatě po dobu více jak čtyř let snášela jeho požadavky směřující k vlastnímu pohlavnímu uspokojení. Naopak v kombinaci se závěry znaleckého posudku k osobě nezletilé je nutné odmítnout, že by její výpověď byla nacvičená, že by byla převzata od jiné osoby.

Ve prospěch pravdivosti výpovědi nezletilé svědčí i závěry znaleckého posudku z oboru školství, odvětví psychologie. Lze zopakovat, že ve výpovědi nezletilé nebyly zaznamenány, a to ani soudem, takové prvky či projevy, které by značily naučenost, vynucenost, či manipulaci takové výpovědi. Naopak, z výpovědi nezletilé se podává, platí zejména při popisu kritického jednání obžalovaného, jistá míra studu (popis pohlavní údu obžalovaného, popření, že by sama byla obnažená apod.). S tím souvisí snaha nezletilé popisovat tyto pasáže spíše zkratkovitě, avšak slovním projevem, který odpovídá jejímu rozumové vyspělosti. Výpověď nezletilé je nutné vyhodnotit jako obsahově konstantní, ničeho podstatného nepřidává, ničeho podstatného neubírá, nejsou patrné náznaky mstivosti vůči obžalovanému.

Dokazování pak přineslo zjištění, které soud nastínil shora, totiž že zejména v počátku jednání, které je obžalovanému vytýkáno, byla na straně nezl. [REDAKCE] bezbrannost, tedy stav, kdy se nedokázala účinně bránit požadavkům obžalovaného, které jednoznačně hrubě zasahovaly do její intimní oblasti.

Významná zjištění soud učinil i ze znaleckých posudků z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie, resp. klinická psychologie, které byly zpracovány k osobě obž. [REDAKCE]. Závěry znaleckého zkoumání uvedené shora korespondují, dokreslují a umožňují dát správně do kontextu jak jednání obžalovaného, tak i postoj k vlastnímu pohlavně motivovanému jednání vůči nezletilé. Znalecké zkoumání přineslo závěr o nestandardním projevu sexuality na straně obžalovaného, tato byla vyjádřena jako sexuální deviace - sexuální agresivita typu B, projevy byly dostatečně podrobně znalkyní MUDr. Herrovou popsány, souvisí též s celkovou úrovní a nezralostí obžalovaného.

Znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie, přinesl závěr o snížení ovládacího schopností obžalovaného při páčání trestné činnosti, což souvisí s diagnózou zjištěné sexuální deviace. Takový závěr našel odraz při hodnocení přičetnosti, jak bude rozvedeno níže. Pokud je osobnost obžalovaného zatížena uvedenou (škodlivou) sexuální odchylkou, a popsány její projevy, pak nelze nezmínit závěry dalšího posudku k osobě obžalovaného, kde je mimo jiné charakterizován jako osoba celkově sociálně nezralá, nezralost vykazuje i jeho sexualita, jednotlivé složky nejsou dostatečně propojeny, resp. rozvinuty. Pokud dále znalecký posudek přináší závěr o smíšené poruše osobnosti s projevy impulzivnosti a nezdrženlivosti, je takové zjištění v souladu s tím, po jakou dobu, a v jaké frekvenci se obžalovaný vytykáno jednání dopouštěl. Zcela jistě ne náhodně je zjištění, že obdobného jednání, kterého se dopustil vůči nezl. [REDAKCE], dopustil se v minulosti, v době vlastního dospívání, vůči mladším sourozencům.

K zhodnocení výpovědi svědků, v podstatě příbuzenstva obžalovaného a poškozené nezl. [REDAKCE], lze obecně poznamenat, že shodně a velice obdobně vyjadřovali pochybnosti o podstatě projednávané trestní věci, tedy v tom směru, že zpochybňují věrohodnost tvrzení nezletilé a že nevěří, že by obžalovaný byl schopen jednání, pro které je stíhán. V některých případech byl soud konfrontován až s nekritickou obhajobou pozice obžalovaného, přičemž svědci nedisponovali, jak sami doznali, téměř žádnými informacemi. V některých případech byla nezletilá zmíněnými svědky vykreslena jako charakterově vadná dívka, která upřednostňuje vlastní zájmy, snažící se vymanit z původní rodiny. Lze pochopit, že pro rodinné příslušníky by bylo těžko přijatelné zjištění, že jim po dlouhou dobu velice blízká osoba, by se vůbec mohla dopustit takového jednání, které je nepřijatelné a pro ně osobně dehonestující. Jejich argumenty, vyznívající v neprospěch nezletilé, byly opřeny o obecné fráze, že se jim nezletilá [REDAKCE] nejevila a nejeví jako zneužívané dítě, či že si na chování a jednání obžalovaného nevšimnuli žádných nápadností.

Pokud vyjadřovali někteří svědci z rodinného prostředí obžalovaného a poškozené pochybnosti o pravdivosti obvinění, opírali svá tvrzení o zpochybnění místa či doby, kde k takovému jednání mělo docházet, tím současně měla být vyvrácena celková pravdivost obvinění. Lze sice připustit, že některé časové údaje uváděné poškozenou nemusejí být zcela přesné, např. stanovení počátku trestné činnosti, což může souviset s jejím věkem a i paměťovými schopnostmi, avšak není tím zpochybněn základní rámec jejího tvrzení v tom směru, že byla dlouhodobě, a tedy opakovaně, vystavena sexuálně motivovanému jednání obžalovaného. Pokud sourozenci nezletilé [REDAKCE] přímo uváděli, že měla mít jejich sestra zkušenosti s pohlavními aktivitami, tyto konkretizovali a popsali, má soud jejich svědectví za ovlivněné postojem matky. Lze poznamenat, že bratři nezletilé byli vyslechnuti na žádost jejich matky. Ze zprávy Městského úřadu ve [REDAKCE], sociální odbor, se přitom podává, že to byla právě matka nezletilé, která zjevně vyvíjela aktivitu směrem k dceři s cílem dosáhnout změny ve výpovědi ve prospěch druhá a otce společných dětí, na jejichž výchovu po jeho vzetí do vazby, zůstala osamocena. Z tohoto pohledu lze pochopit takový postoj [REDAKCE], současně však takový postoj zjevně dosti necitlivě zasahuje pozici její dcery [REDAKCE]. I pokud by soud pominul tyto okolnosti, tedy jak došlo k výslechu bratrů nezl. [REDAKCE], pak nelze pominout, že jimi popisované uskutečnění pohlavní styku (soulož, anální styk, uspokojení ústy) je popisováno velice schematicky a nese v sobě rysy jisté návodnosti ze strany okolí. Soud proto tvrzení o předchozí pohlavní aktivitě nezl. [REDAKCE] neuvěřil.

Paradoxním zjištěním vyplývajícím z výpovědi některých svědků je to, že mají důvod pochybovat o pravdivosti tvrzení nezletilé, a to přesto, že věděli, že se obžalovaný prakticky stejného, či velice podobného sexuálně motivovaného jednání, dopustil v relativně dávné minulosti vůči vlastním sourozencům. Právě tato skutečnost je soudem vnímána, byť nepřímo, v neprospěch obžalovaného.

Soud nemohl vznesené námitky k věrohodnosti svědků akceptovat. Lze proto při hodnocení důkazní situace uzavřít, že důkazy bez pochybností ukazují na správnost tvrzení obžaloby o jednání [REDAKCE], kterého se proti nezl. [REDAKCE] dopustil. Základní rámec skutkových zjištění totiž vychází právě z obsahově shodných výpovědí obžalovaného i poškozené.

Právní kvalifikace:

Zvlášť závažného zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea 2, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku se dopustí ten, kdo zneužije bezbrannosti jiného k vykonání soulože nebo jiného pohlavního styku provedeného způsobem srovnatelným se souloží, přičemž čin spáchá na dítěti mladším patnácti let.

Objektem trestného činu je právo jedince na svobodném rozhodování o vlastním pohlavním životě. Čin je dokonán, pokud pachatel dosáhl svého cíle, tedy pohlavního styku.

Dle znění základní skutkové podstaty ust. § 185 odst. 1 tr. zákoníku se znásilnění pachatel dopustí jednáním spočívajícím v tom, kdy jiného násilím nebo pohrůžkou násilí, nebo jiné těžké újmy, donutí k pohlavnímu styku (alinea první) nebo kdo k takovému činu zneužije jeho bezbrannosti. (alinea druhá).

Pohlavním stykem se rozumí jakýkoliv způsob ukájení pohlavního pudu na těle jiné osoby, zahrnuje proto soulož, jakožto základní formu pohlavního styku, a dále i jiné formy pohlavního styku provedené způsobem srovnatelným se souloží (orální pohlavní styk, zasouvání prstů či jiných předmětů do pohlavního ústrojí ženy, masturbace pohlavního údu atd.).

Stavu bezbrannosti se dle ustáleného soudního výkladu rozumí takový stav oběti, ve kterém není, vzhledem k okolnostem, schopna projevit vlastní vůli, pokud jde o pohlavní styk s pachatelem. Bezbrannost je vnímána jako celková odevzdanost se pachateli v jeho záměru bez jakýchkoliv známek projevu vlastní vůle. Typicky je nutné za stav bezbrannosti v případě trestného činu znásilnění považovat situaci, kdy si oběť neuvědomuje, co se s ní děje, neboť se nachází v takovém stavu, kdy nemůže vnímat situaci kolem sebe, resp. jednání pachatele (např. pro bezvědomí, spánek, ovlivnění návykovou látkou apod.). Zde se hovoří o stavu absolutní bezbrannosti. Takový stav v projednávané trestní věci zjištěn nebyl.

Ve stavu bezbrannosti se však mohou nacházet též osoby, které dostatečně vnímají dění kolem vlastní osoby, avšak jejich duševní a rozumové schopnosti jsou takové kvality, že nedokáží správně vyhodnotit situaci, ve které se nacházejí. Právě v případě dětí, tedy osob, jejich celkový vývoj není završen, a nemají zkušenosti s vedením pohlavního života, lze hovořit o bezbrannosti, neboť nejsou na takové rozumové, duševní a zkušenostní úrovni, aby si ve své mysli dokázaly situaci, v níž se nacházejí, dostatečně přiléhavě ze všech souvislostí vyhodnotit a přiměřeně, logicky a účinně na ni reagovat. Jinak řečeno, děti, zejména děti nižšího věku, obecně nemají dostatečné znalosti a zkušenosti, aby byly schopny posoudit

význam odporu proti vynucovanému pohlavnímu styku, a to zejména pokud čelí jednání osoby dospělé. V takových případech se jedná o bezbrannost psychickou, v důsledku níž oběť často nechápe, co se po ní požaduje, resp. co je smyslem jednání pachatele, nebo není způsobilá vůbec domyslet a vyhodnotit důsledky takového jednání.

U dítěte mladšího patnácti let zákonodárce předpokládá, že není rozumově, duševně, ale ani tělesně vyspělé, a proto mu poskytuje v mnoha směrech zvýšenou ochranu. Jinak řečeno, děti obecně nemají dostatečné znalosti a zkušenosti, aby byly schopny posoudit význam odporu proti vynucovanému pohlavnímu styku.

Soud na podkladě provedeného dokazování uzavřel, že na straně poškozené nezletilé [REDAKCE] byla dána bezbrannost, tedy stav, ve které nebyla schopna reálně a účinně vyhodnotit povahu jednání obžalovaného a tudíž zaujmout případně vhodnou a přiměřenou strategii k obraně.

V rámci posuzování stavu bezbrannosti dítěte mladšího patnácti, kterou nepochybně poškozená po celé období od roku 2012 do roku 2016, kdy protiprávní jednání obžalovaného pokračovalo, byla, je nutné hodnotit, že poškozená byla v době spáchání skutků dítětem mladšího školního věku. Je sice možné předpokládat její základní povědomost o pohlavním životě a s tím souvisejících záležitostech. I pokud by tomu tak ve skutečnosti bylo, tedy byla by plně informována o podstatě lidské sexuality, nelze z toho bez dalšího dovozovat, že poškozená byla připravena na jednání obviněného adekvátně zareagovat, či se mu dokonce efektivně bránit. Nelze případně ani z toho vyvozovat, že byla s jednáním obžalovaného plně srozuměna. Při hodnocení bezbrannosti totiž nelze odhlédnout ani od dalších skutkových zjištění, které dokládají, či spíše podporují závěr soudu o bezbrannosti. Obžalovaný byl nezletilou vnímán jako výchovná autorita-otec, s kterým je v každodenním kontaktu. Současně nelze přehlédnout, že nezletilá vnímala celkovou situaci v rodině, ve které vyrůstala, byla svědkem, nikoli ojedinělých fyzických konfliktů či vyhrocených slovních potyček mezi rodiči, byla svědkem fyzické převahy obžalovaného, sama byla v přesně nezjištěných případech z jeho strany, ale i ze strany matky, fyzicky napadena. Pokud poškozená zaujala za takové situace strategii podvolit se požadavkům obžalovaného, nelze z toho dovozovat souhlas s takovým jednáním, jak naznačoval obžalovaný ve vlastní výpovědi.

Situace nezletilé v naznačeném směru byla v podstatě beznadějná, neměla možnost se účinně bránit. Obžalovaný při spáchání skutku využil toho, že nezletilá ho dobře znala, měla k němu vytvořené jisté pozitivní pouto a respektovala jej jako dospělou osobu. Využil také toho, že byl ve všech případech s nezletilou v bytě sám, přičemž sama nezletilá si mohla uvědomovat, že se nedovolá pomoci žádné dospělé osoby, která by mohla obviněnému v jeho jednání zabránit fyzickou silou. Za manipulativní jednání obžalovaného lze považovat její odměňování drobnými finančními částkami, což mohlo ovlivnit její jednání, zjištění na straně poškozené však soud jednoznačně odmítá.

Pakliže obhajoba navrhovala, aby jednání obžalovaného bylo podřazeno pod ust. § 187 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku a poukazovala na věk a zkušenosti nezletilé, její předpokládanou rozumovou vyspělost a tedy schopnost posoudit význam a smysl jednání obžalovaného, a současně autoritu obžalovaného coby otce nezletilé, právě pro argumentaci vymezenou shora, tomu soud nemohl přisvědčit.

Trestného činu pohlavního zneužití dle § 187 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku se dopustí ten, kdo vykoná soulož s dítětem mladším patnácti let nebo kdo je jiným způsobem pohlavně zneužije, spáchá-li takový čin na dítěti mladším patnácti let svěřeném jeho doзору, zneužívaje jeho závislosti nebo svého postavení a z něho vyplývající důvěryhodnosti nebo vlivu.

Při porovnání skutkových podstat trestných činů znásilnění dle § 185 tr. zákoníku a pohlavního zneužití dle § 187 tr. zákoníku lze uvést, že trestný čin pohlavního zneužití podle § 187 tr. zákoníku je možné chápat jako subsidiární ve vztahu k trestnému činu znásilnění podle § 185 tr. zákoníku, neboť poskytuje základní ochranu práva na nedotknutelnost tělesné integrity v intimní oblasti osob mladších patnácti let. Pokud vzhledem k duševnímu a fyzickému vývoji oběti, kterou je dítě mladší patnácti let, jakož i vzhledem k dalším souvisejícím okolnostem, nebude existence stavu bezbrannosti v konkrétním případě dovozena, může být jednání pachatele posouzeno jako trestný čin pohlavního zneužití podle § 187 tr. zákoníku. Naopak, pokud bude v řízení prokázán stav bezbrannosti dítěte mladší patnácti let, pak při naplnění ostatních zákonných znaků má právní kvalifikace trestného činu znásilnění podle § 185 tr. zákoníku přednost, neboť pouze tak může být dostatečně reflektována společenská škodlivost činu a současně poskytnuta zvýšená míra ochrany těchto obětí. (*srov. usnesení NS ČR ze dne 27. 11. 2013, sp. zn. 3 Tdo 1279/2013*).

Současně platí, že stav bezbrannosti nelze bez dalšího dovozovat pouze s odkazem na věk oběti, ale je třeba vždy zvažovat okolnosti konkrétního případu, jak byly výše vyloženy. Je-li stav bezbrannosti na straně oběti přítomen, pak při naplnění ostatních zákonných znaků má právní kvalifikace trestného činu znásilnění podle § 185 tr. zákoníku přednost.

K naplnění kvalifikačního znaku spáchání činu vůči dítěti mladšímu patnácti let ve smyslu ust. § 185 odst. 3 písm. a) tr. zákoníku lze poznamenat, že jde o jinou skutečnost dle § 17 písm. b) tr. zákoníku, postačuje nedbalost. V daném případě však obžalovaný znal skutečný věk poškozené.

Současně soud jednání obžalovaného podřadil pod ust. § 116 tr. zákoníku, jedná se o pokračování v zvlášť závažném zločinu znásilnění dle § 185 odst. 1, alinea druhá, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku.

Z hlediska zavinění jednal obžalovaný v úmyslu přímém dle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku. Současně bylo prokázáno, že obžalovaný jednal ve stavu zmenšené přičetnosti pro smíšenou poruchu osobnosti v kombinaci se zjištěnou sexuální deviací. Pro tyto skutečnosti byly ovládací schopnosti sníženy měrou podstatnou, což se odrazilo v závěru o zmenšené přičetnosti obžalovaného dle § 27 tr. zákoníku.

Trest:

Dle § 39 odst. 1 tr. zákoníku soud při stanovení konkrétního druhu a trestu a jeho výměry přihlédne k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, majetkovým, rodinným a jiným poměrům pachatele a k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy. Podle § 39 odst. 3 tr. zákoníku soud dále při stanovení druhu a výměry trestu přihlédne k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem vymezeným v ust. §§ 41 a 42 tr. zákoníku. Podle § 40 odst. 1 tr. zákoníku soud při stanovení druhu a výměry trestu též přihlédne ke zmenšené přičetnosti pachatele.

Povaha a závažnost trestného činu jsou vyjádřeny zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení trestného činu, následky a jeho okolnosti, za kterých byl čin spáchán osobou pachatele, míru jeho zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo jeho cílem.

Pachatel trestného činu znásilnění dle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku je ohrožen trestem odnětí svobody v sazbě 5-12 let. Obžalovaný se dopustil typově jedné z nejzávažnějších forem trestné činnosti, kterým útočil na tělesnou i duševní integritu nezletilé. Nejednalo se o jednorázový akt, kterým by porušil zájem chráněný trestním zákonem, ale v protiprávním jednání pokračoval po dobu téměř čtyř let, s tím souvisí četnost pohlavních styků uskutečněných s nezletilou. K tíži obžalovaného je nutné připočíst, že trestný čin spáchal při využití závislosti a podřízenosti nezletilé, kdy současně porušil povinnost zabezpečit a zajistit její řádný a nerušený tělesný i duševní vývoj. Riziko budoucích následků na straně nezletilé je nezanedbatelné a může ovlivnit velmi negativně její další vývoj a kvalitu života. Zjevným následkem kriminálního jednání obžalovaného je aktuálně ztráta rodinného zázemí a narušení, či dokonce zprětrhání, vztahů nezletilé k sourozencům či dalším blízkým osobám. I tyto skutečnosti významně zvyšují konkrétní míru společenské škodlivosti jednání obžalovaného.

Při komplexním hodnocení kritérií pro stanovení druhu a zejména výměry trestu, nelze pominout ani zjištěné polehčující okolnosti. Obžalovaný se k trestné činnosti v samotném počátku trestního řízení doznal, a tím napomohl k řádnému objasnění trestné činnosti. Byť byl obžalovaný již dvakrát soudně trestán, avšak odsouzení byla zahlazena, lze přiznat obžalovanému řádné vedení života před spácháním projednávaného trestného činu. Konečně soud nemohl pominout ani zmenšenou přičetnost obžalovaného v době páchaní trestného činu.

S přihlédnutím k povaze a závažnosti trestného činu a stanovené trestní sazbě nepřicházelo v úvahu ukládání jiného, než nepodmíněného trestu odnětí svobody. Zjištění osobnostního založení obžalovaného v kombinaci se zmenšenou přičetností, podstatou vedlo soud k ukládání trestu odnětí svobody ještě ve spodní polovině zákonného rozpětí trestní sazby. Současně při zjištění dlouhodobosti trestné činnosti, a s tím související četností pohlavních styků, které si, při využití bezbrannosti, nezletilé obžalovaný vynutil, vedlo soud k uložení trestu ve výměře 7 roků, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou v souladu s ust. § 56 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku.

Vzhledem k zjištěné sexuální deviaci na straně obžalovaného, tak jak byla zjištěna na podkladě znaleckého posudku psychiatricko-sexuologického, soud ukládal obžalovanému ochranné opatření ve formě ochranného léčení sexuologického. Uložené ochranné opatření, a to vedle potrestání, soud vnímá jako nedílnou součást žádoucího působení na obžalované. Ochranné léčení je následkem trestného činu, jehož účelem je působení na pachatele, kteří jsou pro společnost nebezpečnými, a jehož účelem je do budoucna minimalizovat hrozbu opakování trestných činů. Znalkyně, vzhledem k zjištěným odchylkám v sexualitě, na straně obžalovaného, shledala reálné riziko opakování sexuálně motivované trestné činnosti. Ono riziko je dosti vysoké, vezme-li soud v úvahu, že se obžalovaný obdobného jednání dopustil v minulosti proti vlastním sourozencům. Stejný závěr vyzněl i z dalšího znaleckého posudku k osobě [REDAKCE], kdy se znalec vyjadřoval k možnosti resocializace, která je v omezené míře možná, a to při získání náhledu na vlastní protiprávní jednání. Z tohoto důvodu soud ukládal ochranné léčení sexuologické v ústavní formě, v souladu s ustanovením § 99 odst. 2 písm. a), odst. 4 tr. zákoníku. Citované ochranné léčení je pak ukládáno, jednak

s ohledem na zájmy společnosti, a to ochraně před obdobným, či stejnorodým jednáním obžalovaného, současně však ve prospěch obžalovaného, tak aby měl možnost a schopnost dostatečně nakládat se změněnou sexualitou. Ambulantní forma léčby je soudem vnímána jako nedostatečná.

Náhrada škody:

V adhezním řízení soud posuzoval uplatnění nárok nezletilé, který byl uplatněn zvoleným zmocněncem v částce 250.000,- Kč. Nárok na náhradu škody byl odůvodněn zásahem do osobnostních práv nezletilé.

V souladu s ust. § 43 odst. 1 tr. řádu je nutné nezl. [REDAKCE] považovat za poškozenou, neboť jí byla trestným činem způsobena nemajetková újma. Nemajetková škoda je pachateli trestných činů způsobena zejména při trestných činech, kterými je napadena lidská důstojnost. Zásada ochrany osobnosti člověka a všech jeho přirozených práv, je vymezena v § 81 a násl. zákona č. 89/2012 Sb. občanského zákoníku, ochrany požívají zejména život a důstojnost člověka, jeho zdraví a právo žít v příznivém životním prostředí, jeho vážnost, čest, soukromí a jeho projevy osobní povahy.

Nemajetková újma se v souladu s § 2951 odst. 2 o.z. odčiní přiměřeným zadostiučiněním, které musí být poskytnuto v penězích, pokud jiný způsob nezajistí skutečné a účinné odčinění způsobené újmy.

Rozsah náhrady škody při způsobení nemajetkové újmy je vymezen v ust. § 2957 o. z., kdy způsob a výše přiměřeného zadostiučinění musí být určeny tak, aby byly odčiněny i okolnosti zvláštního zřetele hodné. Provedeným dokazováním bylo bez jakýchkoliv pochybností zjištěno, že jednáním obžalovaného byla zasažena přirozená práva poškozené, zejména právo na lidskou důstojnost a čest, dále právo na soukromí a v neposlední řadě právo na řádný a nerušený fyzický a psychický vývoj.

Při stanovení výše náhrady škody za nemajetkovou újmu soud vycházel z doby a četnosti útoků obžalovaného zaměřených proti vymezeným právům nezletilé. Obžalovaný hrubě a nevratně zasáhl do lidské důstojnosti a soukromí poškozené. Uplatněný nárok, co do stanovení výše odškodnění, je soudem považován za minimum, které poškozené náleží. Soud proto postupoval dle ust. § 228 odst. 1 tr. řádu a obžalovaného zavázal k povinnosti nahradit poškozené částku 250.000,- Kč.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení prostřednictvím soudu podepsaného k Vrchnímu soudu v Praze (§ 248 odst. 1 tr.ř., § 252 tr.ř.), a to ve trojím vyhotovení.

Státní zástupce tak může učinit pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím

rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybí (§ 246 odst. 1 tr.ř.).

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilosti k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce (247 odst. 2 tr.ř.)

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy (§ 249 odst. 1, 2, 3 tr.ř.).

České Budějovice 01. června 2017.

Mgr. Michal Kubánek, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Andrea Krajčo